

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010112
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218010112.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Jána Deáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. februára 2019, v trestnej veci obžalovaného J. R., stíhaného pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/37/2018 zo dňa 29.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. R. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/37/2018 zo dňa 29.10.2018 bol obžalovaný J. R. uznaný vinným z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. b)Tr. zák. v bode 1/ rozsudku a zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. v bode 2/ rozsudku, a to za skutky, ktorých sa dopustil tak, že

- po tom, ako sa v mesiaci máj 2017 prostredníctvom internetového portálu Z. P. U., U. M. - R. XXX skontaktoval s maloletou P. O., nar. XX. XX. XXXX, vystupujúcou pod M. - R. XXX, sa po vzájomnej komunikácii s maloletou dohodli na spoločnom stretnutí, ku ktorému došlo v presne nezistenom čase v popoludňajších hodinách v bližšie nezistený deň v mesiaci máj 2017, a to na križovatke v obci U., po stretnutí maloletej P. O., nar. XX. XX. XXXX, zobral do osobného motorového vozidla, následne ju previezol na chatu nachádzajúcu sa v katastri obce F. S., časť D. C. a po vzájomnej dohode a predchádzajúcom súhlase maloletej P. O., nar. XX. XX. XXXX, mal s maloletou orálny sex, za ktorý jej zaplatil 30,- Eur, rovnako tak sa opakovane v iný deň mesiaca máj 2017 stretol s maloletou P. O., nar. XX. XX. XXXX, v obci R. P., zobral ju do tohto osobného motorového vozidla, previezol ju na tú istú chatu v katastri obce F. S., časť D. A., kde mal s maloletou P. O., nar. XX. XX. XXXX, pohlavný styk, za ktorý jej zaplatil 10,- Eur, páchatel' takto konal napriek vedomosti, že v danom čase mala maloletá P. O., nar. XX. XX. XXXX, podľa jej vyjadrenia a zverejnených informácií na svojom profile R. XXX fyzický vek 17 rokov,

- 2/ následne na to sa opätovne v presne nezistený deň v druhej polovici mesiaca máj 2017 na internetovom portály Z. dohodol s maloletou P. O., nar. XX. XX. XXXX, na spoločnom stretnutí, ku ktorému došlo v presne nezistený deň druhej polovici mesiaca máj 2017 v popoludňajších hodinách za obcou R. P., kde prišiel opäť na tom istom osobnom motorovom vozidle, maloletú P. O., nar. XX. XX. XXXX zobral do tohto vozidla a previezol ju na tú istú chatu v katastri obce F. S., časť D. A., kde maloletú požiadal o vykonanie jeho orálneho uspokojenia, ktoré maloletá vykonala, za čo jej zaplatil 10,- Eur, pričom takto konal napriek vedomosti, že maloletá P. O., nar. XX. XX. XXXX, v čase skutku mala len 14 rokov, uvedeným konaním nebola maloletej P. O., nar. XX. XX. XXXX, spôsobená žiadna škoda, ani žiadne zranenie vyžadujúce si lekárske ošetrenie alebo práceneschopnosť.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu bola ustanovená skúšobná doba 3 roky.

Podľa § 51 ods. 2, 3 písm. f) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s maloletou poškodenou U. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXX v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný J. R..

V písomných dôvodoch odvolania v prvom rade poukázal obžalovaný na to, že súd vyhodnotil výpoveď poškodenej za vierohodnú a v podstate na základe tejto údajnej vierohodnosti výpovede uznal obžalovaného vinným z oboch skutkov. To, že je poškodená vierohodná súd akceptoval aj na základe znaleckého posudku znalkyne, ktorá maloletú vyšetrila.

S takýmto rozhodnutím sa obžalovaný nestotožnil a v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že tvrdenia poškodenej, že mala v nezistený deň v máji roku 2017 s obžalovaným sexuálny styk neboli preukázané a súd výlučne vychádzal len z tvrdení poškodenej, ktorá takúto skutočnosť nevedela a nemohla hodnoverne preukázať. Ak by sa pripustila skutočnosť, že takýto výklad zákona pre posúdenie páchatelia postačuje, tak v podstate na základe akéhokoľvek tvrdenia, ktoré by nebolo vyvrátené ako nepravdivé, by potom mohlo dôjsť k odsúdeniu kohokoľvek a za čokoľvek.

V tomto smere podľa obžalovaného neboli produkované žiadne dôkazy ako výpisy z telefonickej komunikácie, prípadne sms-správy resp. kontakty na sociálnych sieťach medzi obžalovaným a poškodenou. Jediným nespochybniteľným a vierohodným dôkazom je potvrdenie o tom, kedy došlo k založeniu konta R. XXX a že sa tak stalo dňa 26.05.2017 a teda v podstate do konca mesiaca máj bolo 6 dní, kde pokiaľ by poškodená uviedla, kedy vlastne malo dôjsť k sexuálnym kontaktom s obžalovaným, tak obžalovaný by mohol na svoju obranu použiť tie skutočnosti, že v uvedenom čase na nemohol nachádzať na mieste, kde malo dôjsť k takýmto stykom, keďže sa staral o ťažko chorú matku, s ktorou chodil na vyšetrenia.

Každé odôvodnenie rozsudku podľa obžalovaného by malo byť tak presvedčivé, aby neboli pochybnosti o tom, či sa obžalovaný dopustil trestného činu alebo či nie je potrebné ho spod obžaloby oslobodiť. Obžalovaný je toho názoru, že tieto skutočnosti potom súd nevyhodnotil správne a zákonne, nedošlo k odstráneniu zásadných rozporov vo výpovediach, naviac keď poškodená od útlej mladosti žila nezriadeným spôsobom života, kde rodičia zrejme nestačili na jej výchovu a aj v škole sa dopúšťala drobných krádeží a útekov, čo potvrdilo aj vedenie Základnej školy v R. P..

Ak by teda tieto skutočnosti boli brané do úvahy, tak rozsudok súdu prvého stupňa musel byť úplne iný a rozhodnutie o vine obžalovaného je vylúčené a postavené len na výpovedi poškodenej a nie na objektívnych skutočnostiach. Preto obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade podané odvolania krajský súd nariadil vo veci termín verejného zasadnutia, ktorého sa zúčastnil obžalovaný, obhajca, ako aj krajský prokurátor. Za ÚPSVaR Veľký Krtíš nebol prítomný nikto napriek tomu, že prevzali predvolanie riadne a včas.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že okresný súd podľa jeho názoru vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, tieto aj správne vyhodnotil tak v prvom aj v druhom skutku, uložil obžalovanému zákonný trest a preto navrhol jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného naopak uviedol, že poškodená vypovedala voči nemu z pomsty, lebo on oznámil, že jeho brat ho vykradol a šiel následne do výkonu trestu, poškodená je osoba, ktorá utekala z domu, bolo po nej viackrát vyhlásené pátranie, opakovane klamala a aj keď znalkyňa u nej nezistila sklony ku klamstvu, poukazuje na to, že je to nedôveryhodná osoba. Naopak obžalovaný sa stará o svoju starú matku, doposiaľ nebol trestaný, žije usporiadaným životom a preto sú tu pochybnosti o správnosti skutkových zistení, ktoré bolo potrebné vyhodnotiť v jeho prospech. Preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že v celom rozsahu sa stotožňuje s prednesom svojho obhajcu, vychoval dve dospelé deti, teraz sa stará o svoju chorú mamu, bol poľovník, prišiel o zbrane, kamaráti sa k nemu otočili chrbtom, celý svet sa mu zmenil, pričom je nevinný a preto žiada súd o spravodlivé rozhodnutie.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Podľa názoru krajského súdu z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného J. R., prečo neuveril jeho obrane, že s poškodenou nikdy nič nemal a prečo ho uznal vinným zo skutkov tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Keďže krajský súd nemá pochybnosti o správnosti týchto skutkových zistení a navyš tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na viacerých hlavných pojednávaniach, má za to, že obžalovaný sa v kritickom období a za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete obidvoch bodov rozsudku dopustil trestnej činnosti tak, ako je mu to týmto rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš kladené za vinu.

Keďže doposiaľ obžalovaný súdne trestaný nebol, správne postupoval okresný súd, keď pri takto zistenej vine obžalovaného, kde v bode 1/ rozsudku ho uznal vinným z prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu podmiennečne odložil a uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe 3 rokov. Správny je aj výrok napadnutého rozsudku v obmedzení, ktoré bolo týmto rozsudkom obžalovanému uložené, a to zákaz kontaktu s maloletou poškodenou U. G..

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o týchto skutočnostiach žiadne pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd ďalej na tomto mieste uvádza, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom obžalovaného, ale odvolací súd sa pri potvrdzovaní prvostupňového súdu v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa, pričom podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu SR a citovaných článkov Ústavy SR nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, tu krajský súd musí konštatovať, že jeho námietky sú od začatia trestného stíhania tie isté a s týmito sa už vysporiadal aj prvostupňový súd. Obžalovaný popieral,

že by akýkoľvek fyzický kontakt s poškodenou mal, aj uviedol dôvody, pre ktoré si myslí, že poškodená voči nemu vypovedala klamlivo, ide o argumentáciu, s ktorou sa musel vysporiadať už aj prvostupňový súd pri rozhodovaní o vine a treste u obžalovaného.

Na tomto mieste krajský súd konštatuje, že okrem výpovedi poškodenej však obžalovaného usvedčuje z protiprávneho konania aj výpoveď svedkyne B. L., ktorá potvrdila, že mala s obžalovaným určitý sexuálny kontakt, pričom tento kontakt bol obdobný, ako potom následne mala mať s ním aj samotná poškodená U. G.. Nie je teda pravdivé tvrdenie obžalovaného, že nikto okrem poškodenej ho z trestnej činnosti neusvedčuje, keď navyš práve tá svedkyňa B. L., ktorá aj fakticky zoznámila obžalovaného s poškodenou potvrdila, že aj medzi ňou a obžalovaným bol kontakt a že to bolo práve z dôvodu, že tento kontakt vyhľadal samotný obžalovaný.

Navyš k výpovedi poškodenej sa pridala aj znalkyňa U. L. W., U., ktorá potvrdila, že pri úkonoch jej maloletá hovorila, že sa na sieti prezentovala iným vekom, avšak niektorým mužom aj povedala o svojom skutočnom veku.

Za týchto okolností preto nemal krajský súd pochybnosti o správnosti záverov súdu prvého stupňa a keďže si ich tak, ako je to vyššie uvedené v celom rozsahu osvojil, musel odvolanie obžalovaného J. R. ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.